HOMILIA

SANCTISS. DOMINI NOSTRI

CLEMENTIS XI.

PONT. MAX.

HABITA

IN DIE NATALI CHRISTI DOMINI

INTER MISSARUM SOLEMNIA

In Baſilica Liberiana S. Mariæ ad Præſepe:

ANNO MDCCV.

FLORENTIÆ. MDCCVI.
Typis Regiæ Celsitudinis.
Apud Antonium Mariam Albizzini.

Superiorum Permiſſu.

Digitized by Google

Sic Deus [a] dilexit Mundum, ut Filium ſuum unigenitum daret. Sic Mundus neglexit Deum, ut filium ejus unigenitum non cognoverit. In Mundo [b] erat, & Mundus per ipſum factus eſt, & Mundus eum non cognovit. Unigenitum, [c] qui eſt in ſinu Patris, quot ſæculorum vota, quot gentium ſuſpiria vocarunt, ut roris ad inſtar antelucani placidiſſimè flueret? Rorate [d] Cæli deſuper, (una omnium vox erat) & nubes pluant juſtum. Venit tandem deſideratus [e] cunctis gentibus: venit, dum quietum [f] ſilentium contineret omnia, & nox in ſuo curſu medium iter haberet: è regalibus [g] ſedibus venit: nec ſecus ac pluvia [h] in vellus è Cælo deſcendens tacito in terras permeavit illapſu. Sic tamen venientem

a *Joan. cap.* 3. *v.* 16.
b *Joan. cap.* 1. *v.* 10.
c *Ibidem v.* 18.
d *Iſai. cap.* 45. *v.* 8.
e *Aggæi c.* 2. *v.* 8.
f *Sapien. cap.* 18. *v.* 14.
g *Ibidem v.* 15.
h *Pſalm.* 71. *v.* 6.

Mundus eum non cognovit. Clariora idcircò Dominus mirabilis adventus ſui dare debuit indicia, [i] ut jam non expectaretur, quaſi venturus, ſed qui venerat, videretur. Hinc nox illa, quavis die ſplendidior emicuit, ut videre poſſet [k] omnis caro ſalutare Dei. Adſunt [l] Angeli, alloquuntur Paſtores, reconciliata terreſtria Superis conclamant: & ſi unus pridem Gabriel obumbrationem virtutis Altiſſimi ſecretò nunciaverat Virgini, multitudo [m] nunc militiæ Cæleſtis Salvatorem Mundi, gratulationes inter, & plauſus, publicè prædicat adveniſſe. Vagit inter homines Deus: pacificam terris næniam concinunt Cælites, ſed adhuc Mundus eum non cognovit, ſomnoque ſepultus ingrato nec cæleſti cantu, nec divino vagitu excitatur. Quid ultra ſupererat Dei charitati, quam ut, qui intra ſe diù ſe dilexerat, ſe etiam diligeret extra ſe, & elevaret ad Deum, quod infra Deum erat? De nihilo [n] creavit nos Deus, & quid-

i *S. Cyprian. de Nativit. Chriſt. in princ.*

k *Luc. c. 3. v. 6.*

l *S. Cyprian. ubi ſup.*

m *Luc. cap. 2. v. 13.*

n *S. Auguſt. in manual. c. 26. n. 1. & 2.*

quidquid habemus, donavit; ſed quia plus dileximus datum, quàm Datorem, & in laqueum cecidimus culpæ, ut nos non tam ſibi, quàm nobis recuperaret Altiſſimus, ſeipſum dedit, & quidquid habebat, donavit; nec ſanè habuit, quid amplius donaret, qui dedit fontem donorum. Miſit Pater Filium ſuum, ut redimeret ſervos, & ſervos, quos redemerat, adoptaret in filios; dedit filium in pretium redemptionis: ſe totum dedit in prœmium adoptionis. Et tamen Mundus eum non cognovit. Jacebat in lecto [o] mortuus Sunamitidis filius, cum olim Eliſeus coarctatus in puerum calorem ei, ac ſpiritum vitæ oris halitu inſpiravit. Incurvavit ſe ſuper eum, & calefacta eſt caro pueri: oſcitavit puer ſepties, aperuitque oculos. Contrahitur itidem Dei Verbum in puerum, ſuamque immenſitatem noſtræ humanitatis anguſtiis accommodat, ut exanime humanum genus calore animet, ac ſpiritu vitæ. Quantus ſanè fuit is calor, à quo nemo [p] ſe

o 4. *Regum c. 4. v. 32. 34. & 35.*

p *Pſalm. 18. v. 7.*

ab-

abſcondit! At Mundus, qui jacuerat mortuus, renuit adhuc oculos longa nocte caligantes aperire: & Mundus eum non cognovit. O verè miſeros, [q] qui Deum neſciunt, etiamſi alia noverint! O illos felices, qui Deum norunt, etiamſi alia neſciant! Ut enim per Prophetam monuit nos Dominus: non [r] glorietur fortis in fortitudine ſuâ: non glorietur dives in divitiis ſuis; ſed in hoc glorietur, qui gloriatur, ſcire, & noſſe me. Noſſe ſcilicet Deum [ſ] conſummata juſtitia eſt: & ſcire juſtitiam, ac virtutèm ejus radix eſt immortalitatis. Hæc profectò dum animo nobiſcum ſedulâ cogitatione verſamus, unuſquiſque noſtrum, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, ſorti ſuæ gratulans, benè ſibi ominari non dubitat, quippe qui natum in terris Deum fideliter agnoſcentes, ac in præſepio reclinatum humiliter adorantes, Mundum illum nos eſſe non credimus, de quo dicit Evangelium: & Mundus eum non cognovit. Caveamus tamen Dilectiſſimi, caveamus, ne fidentior, quam par eſt, nos animus

[q] *Ex S. Auguſt. Cōfeſſion. lib. 5. cap. 4.*

[r] *Jerem. c. 9. v. 23. & 24.*

[ſ] *Sapien. cap. 15. v. 3.*

mus fallat. In hoc [t] ſiquidem ſcimus, quo- [t] *1. Joan. c. 2. v. 3. & 4.*
niam cognovimus eum, ſi mandata ejus ob-
ſervemus; Qui dicit ſe noſſe eum, & manda-
ta ejus non cuſtodit, mendax eſt, & in hoc
veritas non eſt. Falsò dicimus noſſe De-
um, ſi vias ejus non diligimus, ſi legem
ejus non implemus, ſi Mundum, qui fu-
git, & labitur, adhuc amare non deſi-
nimus, ſi fugientem [v] ſequimur, ſi laben- [v] *S. Greg. in Evang. l 2. Hom. 28.*
ti inhæremus: & quia labentem retine-
re non poſſumus, cum ipſo labimur,
quem cadentem tenemus. Illi dicti ſunt
non cognoviſſe, [x] qui amando Mundum [x] *S. Aug. in Joan. c. 1. tract. 2.*
dicti ſunt Mundus. Inexcuſabiles porrò
nos erimus, ſi Mundum amare pergamus,
dum verè cum Beato Gregorio nunc di-
cere poſſumus: [y] *aliquando nos Mundus retra-* [y] *S. Greg. d Homil. 28. circa finem.*
xit à Deo; nunc tantis plagis plenus eſt, ut ipſe nos
Mundus mittat ad Deum. Ne igitur ille Mun-
dus dicamur, qui eum non cognovit,
illum ipſum, quem [z] cognoſcere volu- [z] *S. Aug. de morib. Eccleſ. Catholic. cap. 25.*
mus, plenâ priùs charitate diligamus:
pietatis opera cum voce religionis conjun-
gamus: ſequamur ſemitas, quas Chriſtus

in

in præſepio natus, in Cruce mortuus, verbo, & exemplo nos docuit: quæcumque demùm terrena [aa] deſideria fugiamus, nihilque nos delectet in infimis, qui Patrem habemus in Cælis.

[aa] *S. Gregor. in Evangel. d. l. 2. Homil. 29. circa fin.*

93 953776